

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne gøre hr. Leif Hermann opmærksom på det, som professor Gammeltoft-Hansen siger i den redegørelse, der er omtalt snart mange gange, nemlig at der er adskillige, hvis ansøgninger var åbenbart grundløse, der på grund af den meget lange sagsbehandling, 8-9-10-11-12 måneder, er blevet de facto-flygtninge. Hvis de derimod havde fået deres sag meget hurtigt behandlet, ville de have kunnet vende tilbage til deres land. Den redegørelse vil jeg gerne gøre hr. Leif Hermann opmærksom på, hvis han ikke kender den. Den begrundelse, som professor Gammeltoft-Hansen dér giver, tilslutter jeg mig.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt takke for ministerens svar om den hurtige behandling af oplagt velbegrundede asylansøgninger, og jeg erindrer også med tilfredshed behandlingen af sagerne om både palæstinenserne og tamilerne, som vi fik forelagt i retsudvalget, og hvor flygtninge-nævnets afgørelser kom til at danne præcedens for direktoratets videre behandling af de sager.

Jeg vil kommentere to andre af de ting, ministeren sagde. Det ene er det med harmoniseringen af lovgivningen i de vesteuropæiske lande.

Vi har i socialistisk folkeparti intet at indvende imod, at man drøfter flygtningelovgivning med de nordiske lande og med andre vesteuropæiske lande. Vi ved, at der er ret stor forskel, hvis vi kigger på hele Europa, på, hvordan man behandler flygtningebegrebet, og hvilke mennesker man giver asyl; det skal jeg ikke komme ind på her, men jeg vil godt slå fast, at for SFs vedkommende er det afgørende, hvis man overvejer at harmonisere lovgivningen, at det sker på det mest humane grundlag, at det sker på grundlag af det, der var baggrunden for den udlændingelov, som vi vedtog her i folketinget for halvandet år siden, og at harmoniseringen ikke kommer til at betyde en svækkelse af det, der var baggrunden for denne udlændingelov, selv om det skulle medføre, at Danmark i en periode kom til at modtage mange flygtninge. Det er der mange vesteuropæiske lande der har gjort før os, endda i et væsentlig

større antal. Vi er ikke i socialistisk folkeparti bekymrede over det antal flygtninge, der søger asyl i Danmark. Vi mener, at indtil videre er vi ikke under pres af det, og vi har ingen grund til ikke at opfylde de målsætninger, der ligger i udlændingeloven.

Så indrømmer jeg – det sagde jeg også i mit første indlæg – at det er skarpe ord, jeg har brugt i tillægsbetænkningen til dette lovforslag, og når jeg har gjort det, er det, som jeg gjorde rede for i mit første indlæg, på baggrund af nogle af de svar, vi har fået. Jeg bruger selvfølgelig ikke ordet »hykleri« – hvad justitsministeren læser ud af de ord, jeg bruger, er op til ham, og jeg har naturligvis også læst, hvad der er forligspartiernes formål med det lovforslag, vi behandler i dag. Jeg håber, at det så også er det formål, der bliver opfyldt. Jeg håber ikke, jeg får ret i, at det i virkeligheden er et andet formål, man går efter, og at det vil vise sig, at det er det, der bliver opfyldt, men jeg har på baggrund af de svar, jeg allerede har citeret – det skal jeg ikke gøre igen – og ministerens svar i forbindelse med artiklen, der citerer hr. Tornøe, sagt, hvad jeg mente om de spørgsmål, og det mener jeg stadig væk. Jeg står derfor ved det, jeg har skrevet, men håber, at virkeligheden vil gøre mine forudsigelser til skamme.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Justitsministeren har i et af de seneste svar til retsudvalget sagt, at han ligesom den socialdemokratiske ordfører ikke vil udelukke, at der kan ske noget i fremtiden med hensyn til denne flygtningelov og udlændinges adgang til riget. Ministeren har ikke, heller ikke her, præciseret, hvilken justering eller mere omfattende ændring han tænkte på, og så er det, vi andre kan være meget bekymrede for, hvad der næste gang skal ske – jeg skal vende tilbage til dette punkt.

Så var der bemærkningen om, hvorvidt jeg troede, at regeringspartierne ikke kom med forslag om og ikke var indstillet på at bruge flere penge på asylsøgerne, mens de venter.

Jeg ved ikke, hvordan man fra regeringspartierne side vil forholde sig, men det, jeg havde i tankerne, var den indskrænkning af indtegreringstiden for de mennesker, der allerede har fået asyl. Det ligger vel snublende nær, at man må opprioritere dem, der har fået asyl, og behandle dem bedre og ikke